

Referat - Caracterizarea Hagiului Tudose

Nuvela este o specie a genului epic in proza, cu un singur fir narativ si cu un conflict care implica un numar redus de personaje. Dimensiunile nuvelei se situeaza intre schita si roman. Nuvela este o naratiune in care se relateaza o intamplare inedita, surprinzatoare. Scriitorul intervine relativ putin, prin consideratii personale, iar descrierile sunt minime. In nuvela, participarea afectiva a naratorului este redusa; totodata, se acorda, de obicei o importanta mai mare caracterizarii complexe a personajelor decat actiunii propriu-zise.

Scriitor, avocat si om politic roman, Barbu Stefanescu Delavrancea s-a remarcat in literatura prin realismul observatii sociale si critica moravurilor. Desi a scris nenumarate opere literare ca "Sultanica", "Bunicul", "Bunicul", "Trubadurul", marile sale capodopere "Hagiul Tudose" si "Domnul Vucea" ce realizeaza caractere in sens clasic.

In lectura Hagi Tudose naratorul-personaj ne prezinta viata acestuia, punand permanent in evidenta trasatura de baza a acestuia, si anume zgarcenia. De mic hagiul tot strangea si strangea, si cand a crescut a fost luat de un negustor ca ucenic la o pravalie. Dupa moartea negustorului, pravalia ii ramase hagiului si desi si pana atunci strangea si strangea cu disperare bani, din acel punct el o ia razna, banii posedandu-l si devenind viata lui. Si asa-si petrecu viata hagiul economisind bani, niciodata bucurandu-se de ei sau de placerile vietii, iar la batranete se hotaraste sa inceapa sa cheltuie putin din bani, dar si atunci tot foarte putini si o lasa pe nepoata sa sa-i cumpere niste pui pt o ciorba dar aceasta mancare ii face rau caci este constient de faptul ca manacand isi consuma din economii si se imbolnaveste si mai rau, in cele din urma dandu-si duhul "cu mainile-nclestate-n bani", lasandu-i in urma nepoate-i averea pt care a muncit toata viata si de care nu s-a bucurat niciodata.

Portretul fizic al hagiului ni se contureaza foarte clar de catre narator "Jupan hagiul purta pe umeri o scurteica de lastic, galbena spalacita, patata de untdelemn cu ceara".

Portretul moral al jupanului este facut de catre narator majoritatea timpului sau este indirecta si rezulta din actiunile lui "paracliserul stia de la nepoata hagiului ca de 10 ani taie din turul pantalonilor ca sa-i carpeasca pe unde se cosesc", "fum pe cosul hagiului nu s-a pomenit". De asemenea este facuta si de catre ctitor "nu da un sfant la cutia bisericii", "misuna prin carciumi si bacanii", "sterpeleste icrele de cosac" dar si acesta nu face tot decat sa puna-n evidenta zgarcenia lui si proastele sale obiceiuri care de fapt provin tot de la caracteristica sa de baza. Naratorul ne arata insa ca s-a nascut cu aceasta trasatura "de mic copil hagiul fusese copil cuminte si asezat. Nu i s-auzea gurita, nii pasii. Nu rupea pantofii. Nu-si hartanea rochita. Pe ce pune mana pune bine". Sau caracterizarea mai este facuta chiar de personaj insusi care insa tine sa puna-n evidenta spiritul sau econom "Si daca mama imi dadea un ban de trei ca sa-mi iau un simit, eu ma uitam in ghiozdan: de aveam felia de pane, sanatate buna, aveam ce manca. Nu te saturi cu pane? Ce-ti trebuie simiti? Si puneam banul bine. Si un ban peste altul fac doi, peste doi, daca pui altul fac 3...". Hagi Tudose era insa si un om muncitor si strangator cum ne arata iar naratorul "Tudose

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

muncea, strangea, nu bea, nu ochea prin mahala; manca pane cu braga". Dar tot povestitorul ne pune in evidenta ca catre sfarsitul vietii sale, jupanul incepuse sa traiasca pt bani, acestia dezumanizandu-l "Da, dar jumatate din acei banoi aruncati era munca lui, erau banii lui, erau mangaierea si fericirea lui", "il ducea de guler la biserica... dar cutia bisericii, de care ii era spaima", "Asa petrecu viata hagiul la batranete. Un sir necurmat de chinuri fericite, nebagand nimic in el, nepunand nimic pe el. Fara foc, fara fiertura, neiubind pe nimeni".

Pana si pe patl de moartea tot la bani se gandea "Gandul ca ar putea sa-l jefuiasca cineva il face sa sara din pat", "moartea sa aiba coasa de aur, el si-ar infige amandoua mainile in taisul ei". Leanei ajungand sa-i fie mila de el "Saracu ce bogat este"! Pe deasupra hagiul mai era si mincinos "am, am ceva, dar e mai bine sa zic ca n-am chioara para".

Si dupa ce a strans bani toata viata acestia au pus stapanire pe el, pana si pe patul mortii fiind bantuit de aceasta fantoma "Nu te uita... inchide ochii... ochii fura... inchide ochii!... Casca gura, limba i se mototolii in gat; capul ii cazu intr-o parte, picioarele i se lungira, manele i se infipsera in gat; capul ii cazu intr-o parte, picioarele i se lungira, manele i se infipsera-n bani... si adormi de veci, cu ochii deschisi si tinta asupra Leanii"

Tonul general este de trista ironie la adresa Hagiului, ceea ce alaturi de celelate elemente ale caracterizarii sale fac ca acest portret sa fie unul dintre marile capodopere Delavranciene.